

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra VREDENS BØRN

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 629.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079181748336/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

nu og da gennemskingret af et Kvindehvin ud af det aabne Vindue som af en Sluse og rysted den kjælige Natteluft.

De fleste af Mandfolkene spillede Kort. Nogle Mægtjæl var hentet ind fra Nødset og lagt fra Seng til Seng over den smalle Midtergang. Den, der her satte Trumf i Bordet, fik Forsegling paa Knoerne, saa det forslog noget. Da Iudsatsen bestod af større eller mindre Etskovsydelser, der uden mange Ophævelser toges med det samme, fulgtes Spillet med lidenskabelig Opmærksomhed trindt om i Sengene. Alle Vegne i disses Hjørner glimted Brændevinsflasker, hvis aabne Halse forjog al anden ilde Lugt, saa langt deres ramme Aande naad; Flaskerne rakttes flittigt op og ned mellem Sengene og ud over de skidne Spilleborde; men naar Flasken atter sattes tilbage paa sin Plads gjorde Hænderne sig ofte Svinkeærinder baade her og der. De tomte Flasker maatte gjøre Tjeneste som Lysestager.

Det hændte, at bedst som en af Spillerne anstrængte sin taagede Hjerne for at finde den bedste Løsning under et vanskeligt Udspil, kom en nøgen Fod ud af Sengen og gav ham et Tryk i Nakken, saa alle hans Korthuse styrted Hulter til Bulter.

Nu var man tilsyneladende bleven kjed af Kortspillet, thi under et Syndens Spektakel blev alle Bordene med et styriet over Ende, hvorved ogsaa en Del af Lysene gik i Løbet.

Endnu levnedes der dog saa mange, at man til Nød kunde skjelne, hvad der foregik inde i Hulen; nøgne Kvindelegemer lyste som Flager gennem Halvmørket, drukne Mandfolk raved og tumled fra Seng til Seng, Hvin og Eder sønderskar ustandseligt den tavse Nat.

Paa een Gang samlede Mandfolkene sig i en tæt Klump midt i Hulen. Der var bleven indgaaet et spændende Væddemaal. Graa Lusse, et halvgammelt, forladent Fruentimmer med en Nakke som en Yorkshire-Orne og et Lungeslag over højre Kind, skulde i dybeste Negligé gaa til Tops paa Stigen med en fyldt Brændevinsflaske mellem Tænderne, det vil sige: Flasken skulde holdes i Tolden med Tænderne alene. Lykkedes Forsøget, skulde Flasken være Lusses; ellers skulde hun bøde efter Evne.